

Mai rămâi

Nicu Hăloiu

Mai rămâi

...

Nu-mi iau adio, că încă simt plăcere
cu tine toamnă , de-al tău alai de roade,
că-n mine mai rămâi să-mi dai putere,
ca un ecou pierdut pe sub arcade!

...

De-mi vei pleca și tu din astă viață,
mai mult apropia-mă-vei de moarte,
că-n locul tău, vor crește flori de gheață
și doliul alb va lumina în noapte!

...

Mai stai te rog, în anii vieții mele,
măcar la tine, aș vrea să mă opresc,
mai am atâtea taine de citit în stele,
mai am putere, iubita să-mi iubesc!

...

Și-n tine toamnă, îmi răsări-vor flori,
că-n ochii ei frumoși, adie primăveri
și-n mine, toamnă dragă, nu sunt nori,
că noi trăim, în toamna cea de ieri!

...

Mai lasă-mă, de anii mei să-mi văd,
că-n mine vreau să mai răsară flori,
de vântu-ți bate frunza, nu îți va fi prohod,
de păsările-ți cântă, nu-i croncănit de ciori!

...

Tu ești frumoasă încă, e vremea ta acum,
chiar dacă iarna, coboară de pe creste,
tu încă ești în noi, acea dulce poveste,
pe care-am început-o, pe-al vieții noastre drum!